

Nr 382.

Av herr Arrhén, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående lönerevision för vissa chefstjänstemän m. m.

I proposition nr 114 angående lönerevision för vissa chefstjänstemän föreslår Kungl. Maj:t en löneförbättring för flertalet befattningshavare i 33 och högre lönegrader om i genomsnitt 12 procent. I propositionen ha — liksom i den utredning som legat till grund för propositionen — undantagits läroverkens rektorer. Motiveringen härför synes vara att rektorlönerna äro differentierade på ett sådant sätt, att vissa tjänster med lön i någon av lönegraderna Cb 7—9 ansetts ligga utanför utredningens uppdrag. Då emellertid omkring hälften av tjänsterna befinna sig i sådan löneställning, att de ostridigt bort falla inom utredningsuppdraget, och man därtill även från utredningsmannens sida funnit, att rektorstjänsterna beträffande arbetsuppgifternas art i stort sett äro enhetliga, förefaller det orimligt att icke ens ett försök gjorts att inom utredningens ram lösa frågan om rektorernas lönegradsplacering. I viss utsträckning kan det dock vara förklarligt att utredningsmannen skjutit ärendet åt sidan i tanke att 1949 års tjänsteförteckningskommitté skulle ta upp frågan — vid tidpunkten för arbetet med chefslöneutredningen kunde man möjligen ännu tro att tjänsteförteckningskommittén skulle bli färdig med de mest trängande bland sina arbetsuppgifter inom sådan tid, att resultatet därav kunde underställas riksdagen samtidigt med förslag rörande chefslönerna. Men när proposition i sistnämnda fråga nu framlägges är det klart, att så icke kommer att ske. Man hade därför icke utan skäl kunnat antaga, att rektorlönerna i propositionen skulle behandlats på ett annat sätt än av utredningen.

Att befattningshavare, om vilkas chefsställning ingen tvekan råder, på detta sätt lämnas utanför en allmän löne reglering av den grupp, som de äro att jämföra med, uppfattas som en omotiverad orättvisa. När förhållandet tillika drabbar det redan hårt ansträngda skolväsendet, kan underlåtenheten medföra allvarliga konsekvenser och föranleda att de mera allmänna rekryteringssvårigheterna även komma att omfatta rektoraten.

Under hänvisning till det anförda får jag föreslå riksdagen besluta, att provisorisk avlöningsförstärkning i princip motsvarande avlöningsförbättringarna för övriga chefstjänstemän skall utgå till rektorer vid högre skolor. Avlöningsförstärkningen torde kunna fastställas till ett en-

hetligt belopp om 2 700 kronor om året för realskolor och högre kommunala skolor (högst lönegraden Ch 10) samt till 3 000 kronor för högre allmänna läroverk (lönegraderna Ch 11—Cb 13).

Stockholm den 4 april 1951.

Erik Arrhén.
